

{CARLO CAPALBO}

„Chci změnit společnost.
Chci přeměnit sport.
A chci psát historii.“
Carlo Capalbo,
zakladatel společnosti
Run Czech, největší
sportovní události
v České republice,
netrpí nízkými
ambicemi. A nejlepší
je, že je umí
naplnit.

RUN BABY RUN

■ Text Philippe Riboton ■ Foto Tomáš Železný

Nic nenasvědčovalo tomu, že by Carlo Capalbo, rodák z Neapole, měl kdy mít co do činění se sportem nebo střední Evropou. Právě naopak. Když vojska Varšavské smlouvy v roce 1968 vtrhla do Československa, jeho otec Gioacchino, mezinárodní právník a kandidát do parlamentu za levici, opustil znechucen stranu, vzdal se kandidatury a politiky vůbec a odstěhoval se do New Yorku. O několik let později obhájil Carlo svůj právnický diplom, vystudoval MBA v Miláně a začal pracovat pro marketingové oddělení počítačového konglomerátu Olivetti. V roce 1985 učinil první krok směrem ke své budoucí podnikatelské dráze, když spolu s americkým a britským společníkem založil v Miláně softwarovou společnost. Vypadalo to, že se stane senior manažerem v IT a bude vést normální život v Itálii; povýšil na regionálního ředitele pro jižní Evropu pro WordPerfect a užíval si sladký život s manželkou Marií Vittorií Mastrostefano – mezi přáteli známou jako „Toia“ – a s jejich dvěma dětmi Olivierem a Claudií.

n RUN CZECH, CYKLUS 45 AKCÍ NAPŘÍČ ČESKOU REPUBLIKOU BĚHEM CELÉHO ROKU, ZAMĚŠTNÁVÁ 38 LIDÍ NA PLNÝ ÚVAZEK, DOSAHUJE OBRATU 5,5 MILIONU EUR A REGISTRUJE 69 000 ÚČASTNÍKŮ.

Rozhodující moment přišel během cesty po střední Evropě s poradci managementu Ernst & Young, s nimiž navštívil Varšavu, Budapešť a Prahu. Carlo se do hlavního českého města okamžitě zamiloval a jeho podnikatelský apetit ještě povzbudil tehdejší italský velvyslanec Francesco Olivieri. Proto již v roce 1992 založil Carlo v Praze společnost European Business Solutions, poskytující zahraničním investorům poradenské a konzultantské služby v oblasti joint-ventures, akvizic a privatizace v tehdejší Československu. Ještě stále neměl nic společného se sportem, nicméně rozhodně začal v Praze zapouštět kořeny: v roce 1993 se zde narodil jeho třetí potomek, Riccardo. Vše běželo hladce; Carlo si budoval pověst respektovaného poradce v oblasti soukromého kapitálu, a dokonce vydal knihu s názvem *Praga, l'atra primavera* (Další pražské jaro), investičního průvodce nově vzniklou Českou republikou.

Gelindo a lokomotiva

Další rozhodný okamžik nastal v jedné hlučné a zakouřené undergroundové hospodě v Praze, kde si Carlo dával pivo s Italem Gelindem Bordim, bývalým maratoncem ověčeným olympijským zlatem. Proč v Praze nepředstavit maraton?, položili si otázku někde mezi pivem a cigaretou. To není ideální pozadí pro vznik myšlenky na propagaci zdravého životního stylu, že? „Nejenže Gelindo poskytl veřejnou a mezinárodní podporu projektu,“ vzpomíná 56letý Capalbo nad talířem antipasti v jeho oblíbené italské restauraci Ichnusa, „ale hlavně mě všechno naučil.“ Carlo a Toia se pak snažili získat jiného bývalého maratonského olympijského vítěze Emila Zátopka, zvaného „česká lokomotiva“. Zátopek, ikonická osobnost české sportovní historie, proslul jako trojnásobný zlatý vítěz letních olympijských her v Helsinkách roku

Capalbův most. Takhle to vypadá při maratonu na pražském Čechově mostě.

1952. Zátopek a jeho žena Dana – další bývalá olympijská vítězka – se s projektem ztotožnili a posvětili jej.

Následovaly tucty probdělých nocí a 4. června 1995 poprvé obsadil Pražský mezinárodní maraton ulice Prahy a s ním nějakých 958 běžců. Legenda se rozběhla. „Tehdy jsem udělal nesmírné množství chyb,“ říká Carlo při vzpomínce na první roky podniku. „Chtěl jsem přinést mnoho nových nápadů, ale bylo to příliš brzy. Tou dobou byl trh ještě zaměřený na konzumaci. Dnes už lidé chtějí i něco jiného. Už to není jen o tom chodit do nákupních center a tloustnout,“ prohlašuje s přesvědčením.

O dvacet let později se osamocená akce zvaná Pražský mezinárodní maraton (PIM) přeměnila na Run Czech, cyklus 45 akcí napříč Českou republikou během celého roku. Zaměstnává 38 lidí na plný úvazek, dosahuje obrátu 5,5 milionu eur a registruje 69 000 účastníků (jen Pra-

hou samotnou jich proběhne 38 000). Většina závodů se bez problémů prodá několik měsíců dopředu.

Run Czech se může chlubit i pozitivním vlivem na hospodářství města Prahy. Během těchto událostí přijede do Prahy okolo 25 000 zahraničních návštěvníků, polovina z nich se jich přímo účastní. To znamená tisíce letenek a nocí v hotelech; z nárůstu tržeb těží celé město. Současný italský ambasador v Praze Pasquale d'Avino, Carlův dlouholetý kamarád a rodák ze stejného města, Neapole (potkali se na základní škole a jako děti spolu hráli fotbal), vášnivě vyzdvihuje Carlovy úspěchy: „Je jakýmsi velvyslancem Itálie. A také neuvěřitelným příkladem toho, čeho jsou Italové schopni v zahraničí, ztělesněním flexibility, adaptability a vynalézavosti.“ S uznáním hovoří i bývalý pražský primátor Jan Kasl: „Úspěšně zvládl rozšířit svoje aktivity z jediného běhu

Inzerce A141002627

SEKYRA GROUP
800 30 40 50 • www.sekyragroup.cz

DOLNÍ POČERNICE

NÍZKOENERGETICKÉ BYDLENÍ U GOLFU
BYTY, POZEMKY, RODINNÉ DOMY

REALITNÍ PROJEKT
ROKU 2013

REZIDENCE KORUNNÍ

BYDLENÍ V PRAZE NA DOBRÉ ADRESE
POSLEDNÍCH 10 VOLNÝCH BYTŮ

K NASTŮHOVÁNÍ
IHNEDE

Muž velkých emocí.
„Vím, že mě lidé vnímali jako poněkud přehnaně entuziastického, ale teď chci dosáhnout lepší rovnováhy a kompromisu s ostatními,“ říká Carlo Capalbo.

na celý seriál akcí a aktivit a jsem naprosto přesvědčen, že zvýšil pozitivní vnímání Prahy v zahraničí.“

Ale Carlo si zachovává chladnou hlavu. „Jsem toho názoru, že v životě musíte věřit a čekat,“ říká. „Věci mají svůj vlastní čas a vývoj.“ Pražský mezinárodní maraton se stal globální byznys platformou zaměstnávající lidi nejen v Praze, ale také v Olomouci, Ústí nad Labem nebo v Českých Budějovicích, kde se konají regionální závody (Karlovy Vary a Ostrava se připravují). Navíc pro ty, kteří na závodech pracují, to není pouze zaměstnání, ale vášně a způsob, jak navázat kontakt se stejně zaměřenými lidmi. To asi nejlépe ilustruje „running mall“ otevřený na jaře minulého roku. Třípatrová rohová budova na Letné, která byla přeměněna v místo setkávání pro běžce. „Chtěli jsme vytvořit kompletní běžec-

ké centrum s různými službami zaměřenými na tuto komunitu,“ říká Carlo a ukazuje prostory, které zahrnují sportovní místnost vybavenou běžeckými pásy a fitness přístroji, prodejnu Adidas, konferenční sál a prostor pro setkávání situovaný hned pod kancelářemi Run Czech. „Je to víc než kancelář,“ chlubí se, „je to společenská platforma pro ty, kteří se chtějí setkávat s lidmi, s nimiž je spojuje stejná vášně.“

Lépe buduji, než řídím

Vášně je ostatně to pravé slovo, které Carla charakterizuje. Running Mall je důkazemového dobrodružství, do něž se pustil. „Chci se dotknout lidských srdcí a duší. Chci ovlivnit společnost. Chci ovlivnit charitu. A chci ovlivnit zdraví,“ opakuje Carlo, který předpovídá, že obezita brzy nahradí rakovinu jako hlavní zabiják lidstva. Tak proč neběžet a nebojovat s obezitou? V této motivaci tkví jádro toho, co jej žene dál i po dvaceti letech boje: boje s byrokracií, s korupcí a s českým syndromem „to není možné“. Nyní by rád přinesl lidem změnu a bez zaváhání přiznává: „Jsem jiný. Citlivější. Křehčí.“

Ano, jeho bývalí zaměstnanci si dodnes pamatují, jak moc emotivní dříve Carlo býval. „Pár lidí rozplakal, protože se ho báli,“ vzpomíná bývalý manažer popisující Carlovu pověstnou vlastnost – zvládání vzteku (nebo spíš jeho nezvládání).

„Carlo je člověk s velkými city,“ říká Alessandro Pasquale, CEO společnosti Mattoni. Lidé však také připouštějí, že se během let změnil spolu s tím, jaké mu život zasadil rány. „Carlo neví, kdy má přestat, protože všechno dělá s takovou vášní a energií,“ myslí si Jiří Pos, předseda představenstva pražského Letiště Václava Havla (Letiště Praha) a strategický partner cyklu Run Czech. „Vím, že mě lidé vnímali jako poněkud přehnaně entuziastického,“ říká Carlo, „ale teď chci dosáhnout lepší rovnováhy a kompromisu s ostatními. Chci se dostat do bodu, kdy budu lidi řídit na základě konsenzu a sdílení.“ To mu možná otevírá dveře k novému životu. „Run Czech je obrovský úspěch, ale teď ten úspěch potřebuje být řízen a já nejsem až tak dobrý manažer. Lépe úspěch buduji, než řídím.“

To může znamenat, že bude hledat zcela nové výzvy anebo se méně angažovat v každodenním životě společnosti. Jedna věc je ale jistá: italský imigrant, který při příchodu neuměl ani slovo česky, doběhl na konec své dlouhé trati. „Chtěl bych, aby mě lidi viděli jako dobrého člověka,“ říká s úsměvem, pro který jej mám již přes dvacet let rád. n

Autor je headhunter, managing partner v HR Partners, dříve vydavatel The Prague Tribune